

[HEJŹE *int*

Oba e jasne.

Sł stp notuje, Cn: ejże s. v. ej, Linde ponadto XVII – XVIII w.: ejże s. v. ej.

*Okrzyk użyty jako wezwanie, podkreślenie treści zdania; euge PolAnt: Rzekł mu pán iego/ Heiże
fługo dobry i wiorny/ Nad małęmeś wiorny był/ nad wielemćię poftanowię MurzNT Matth 25/21
[idem] Matth 25/11, Luc 19/16 (Linde).*

KN